

1 Kusziekte

Matteo laat zich achterover op bed vallen. Zijn bemodderde voetbalschoenen heeft hij nog aan. Net als zijn scheenbeschermers en zijn vieze voetbalkleren. Hij is kapot. Wat een training. Het regende en het was koud. 'Ik zal jullie wel extra hard laten werken', had Achmed, de trainer, beloofd. 'Dan merk je er niks van.'



En hij had woord gehouden. Nog nooit hadden ze zo'n zware training gehad. Maar last van de kou hadden ze niet gehad.

Matteo rekt zich uit. Hij kan echt merken dat zijn conditie vooruitgaat. Die zeven rondjes om het voetbalveld zijn geen enkel probleem meer. En zijn techniek begint ook vooruit te gaan. Hij begint het af te leren om alles alleen te doen. Gijs en hij zijn nu helemaal op elkaar ingespeeld. Snel overspelen, vrijlopen, bal aannemen, en meteen weer passen.

Aan het eind deden ze nog een partijtje. Tiani en Jelle zaten bij de verdediging van de tegenpartij. Allebei zijn ze goeie voetballers. Maar mooi dat ze hen niet konden stoppen. Ze hebben allebei twee keer gescoord, Gijs en hij. Echt cool was het. Hij had nog uren door kunnen gaan. Hij voelt nu pas hoe moe hij is.

Matteo kijkt naar de voetbalposters boven zijn hoofd. Naar de spelers van SC Heerenveen, die onbewogen in de camera staren. Superfriezen. Op een dag zal hij ertussen staan. Als onhoudbare spits. Als topscorer. *De nieuwe Afonso Alves*, zullen ze hem noemen. *Trots van Friesland*. Buitenlandse clubs zullen voor hem in de rij staan. Maar hij zal Heerenveen trouw blijven. Zijn leven lang. Behalve misschien als AC Milaan hem nodig heeft. Of Manchester United. Of ...

Ineens schrikt Matteo op uit zijn dagdroom. Beneden knalt een deur dicht. Er klinkt gebonk op de trap. Snelle voetstappen op de overloop. En dan vallen Ramona en Valentina zijn kamer binnen. Ze hebben hun balletkleden aan en ze zien er opgewonden uit. 'Matteo!' hijgt Ramona.

'We hebben je hulp nodig', zegt Valentina.

Matteo kijkt verbaasd van de een naar de ander. 'Wat is er?'

Ramona laat zich op zijn bed neerploffen. Ze is buiten adem van

het harde lopen. ‘Pfff. Wacht even. Luuk – Luuk is ...’ Ze slikt en wappert met haar handen.

‘Luuk is ziek!’ Valentina kijkt Matteo bezwerend aan. ‘Je moet ons helpen!’

‘Wat?’ Matteo komt verschrikt overeind. Hij heeft geen idee wie Luuk is. Een jongen uit de straat? Die ineens ziek geworden is?

‘Wat is er? Moet ik de dokter bellen?’

Ramona en Valentina kijken elkaar vermoed aan. ‘Duhuh’, zegt Ramona. ‘Dat heeft zijn moeder al gedaan.’

‘Waarom moet ik dan helpen?’ zegt Matteo.

‘Aardig dat je dat vraagt’, zegt Valentina. ‘Ik wist wel dat je het zou aanbieden. Je mag voor hem invallen.’

Matteo snapt er niets meer van. ‘Waar heb je het over? Voor wie moet ik invallen?’

‘Voor Luuk natuurlijk!’ zegt Ramona ongeduldig.

‘Ik weet helemaal niet wie Luuk is!’

‘Luuk! De jongen die bij ons op ballet zit! Hij heeft de ziekte van Pfeiffer. Hij mag een maand niet dansen.’

Matteo herinnert zich een kleine, donkere jongen die hij bij de vorige balletvoorstelling van Valentina en Ramona gezien heeft. Was het wel een jongen? Hij had een staart, snorharen en een poezengezicht, en hij sprong achter een paar muizen in rokjes aan. ‘O, zielig voor Luuk’, zegt hij beleefd.

‘Het is niet zielig!’ roept Ramona. ‘Het is een ramp! Over drie weken is onze voorstelling.’

‘Dus daarom.’

‘Daarom wat?’

‘Daarom hebben we jou nodig. Jij mag de prins zijn.’ Ramona maakt een paar dansspasjes.

Ineens dringt het tot Matteo door wat ze van hem willen. ‘O nee!’ zegt hij. Hij steekt zijn beide handen op. ‘O nee! Vergeet het maar! Ik ga niet dansen! Ik ben niet gek!’

‘Ah, Matteo. Het is helemaal niet moeilijk!’

‘En je hebt een hele stoere rol!’ Ramona slaat een arm om zijn schouder. ‘Je bent de held van het verhaal! Je moet Doornroosje redden uit het kasteel. Je hebt een zwaard en echte prinsenkleren van fluweel. En en ...’

‘Je mag de boze fee neersteken!’ roept Valentina. ‘Vet cool, man!’ Matteo staat op en schudt zijn zusjes van zich af. ‘Wegwezen’, zegt hij, terwijl hij ze naar de deur toe duwt. ‘Jullie doen het zelf maar.’

‘Wat vervelend’, zegt mem. Ze zitten met z’n vieren aan tafel. Papa is nog op de muziekschool. ‘Die arme Luuk. Ziekte van Pfeiffer?’

‘Ja’, zegt Ramona met volle mond. ‘De kusziekte.’

‘De wát?’ zegt Matteo met een vies gezicht.

‘De kusziekte. Dat krijg je als je teveel kust.’

‘Bah!’ Matteo rilt van afschuw. Hij wist dat ballet erg was. Maar zó erg ...

‘Wat een onzin’, zegt mem. ‘Het is gewoon een virus. Iedereen kan het krijgen.’

‘Maar het wordt overgebracht door zoenen, toch, mem?’

‘Dat kan. Maar je kunt het ook krijgen als je uit hetzelfde glas drinkt. Of met dezelfde lepel eet.’

‘Hebben jullie die Luuk soms ook gekust?’ vraagt Matteo hoopvol. Het zou een mooie oplossing zijn. Als zijn zusjes ziek worden, gaat de voorstelling misschien niet eens door.

Ramona en Valentina kijken hem vol afgrijzen aan.

‘Eeeeeeuw!’

‘Natuurlijk niet!’

‘Smérig.’

‘Hoe kom je erbij.’

Mem kijkt hem peinzend aan. ‘Het zou wel fantastisch zijn, Matteo. Als jij je zusjes uit de brand zou willen helpen.’

‘Wát? Mehem! Je bedoelt toch niet ...’

‘Ik vind het wel een idee. De meiden hebben zo hard geoefend. Het zou jammer zijn als de voorstelling niet doorging.’

‘Het is maar voor een paar weken’, zegt Valentina.

‘Wij kunnen je alle pasjes leren.’

‘Niemand hoeft het te weten.’

Matteo doet zijn armen over elkaar. ‘Ik denk er niet aan. Als jullie een prins willen, dan kussen jullie maar een kikker.’

Tip:

Schoenveters ‘voor beginners’

Bind je schoenveters goed vast voor de wedstrijd. Om je schoenen heen. En dan een dubbele knoop. Die krijgt je moeder er later wel weer uit.

Als je een keeper bent, bind je schoenveters dan helemaal goed vast. Want met keeperhandschoenen lukt het echt niet. En het is een vette afgang als je moeder het veld op komt rennen om je te helpen.

2 Ik zie je na schooltijd

De volgende ochtend op het schoolplein vertelt Matteo alles aan zijn vrienden. Hij moet het kwijt. De hele avond hebben Valentina en Ramona erover doorgezeurd. Of hij alsjeblijft, alsjeblijft, alsjebliieeeeeft mee wilde doen. ‘En nu willen ze dat ik ga dansen. In plaats van die Luuk. Want die heeft de kusziekte.’ Matteo spuugt de woorden bijna uit.

‘De kusziekte?’ Gijs, Tiani en Jelle kijken hem niet-begrijpend aan.

‘Ja, ik had er ook nog nooit van gehoord. Maar het is een echte ziekte. Krijg je als je iemand kust die het ook heeft.’

‘O, net zoiets als hondsdelheid’, begrijpt Tiani. ‘Maar dan met kussen in plaats van bijten.’

‘Ja!’ zegt Gijs enthousiast. ‘En als je het hebt, dan probeer je de hele tijd andere mensen te kussen zodat zij het ook krijgen. Haha!’

Matteo schudt zijn hoofd. ‘Nee. Het is een hele saaie ziekte, volgens mij. Je valt er de hele tijd van in slaap.’

Jelle geeft hem een stomp tegen zijn schouder. ‘O, maar dan is het probleem toch opgelost? Dan moeten ze Luuk de rol van Doornroosje geven. Kan hij de hele tijd slapen. En Valentina of Ramona mag hem wakker kussen.’

Matteo grinnikt. ‘Ja hoor. Dan raken zij ook besmet.’

‘Handig toch? Als ze slapen, heb je ook geen last van ze.’

‘Ga je het doen of niet?’ informeert Tiani.

‘Nee! Tuurlijk niet. Eh ... ik bedoel ...’

‘Je gaat het doen!’ Jelle wijst naar Matteo. ‘Ik zie het aan je ogen! Je gaat het doen! Je gaat balletdansen!’

‘Ssst! Iedereen hoort het!’ Matteo kijkt om zich heen. ‘Natuurlijk ga ik het niet doen. Maar – maar mijn mem vindt dat het moet. Omdat de voorstelling anders niet doorgaat. En dat vindt ze zo zielig voor Valentina en Ramona.’ Smekend kijkt hij zijn vrienden aan. ‘Wat vinden jullie nou?’

Jelle klakt met zijn tong. ‘Moet je dat nog vragen? Niet doen, natuurlijk. Je zet jezelf gewoon helemaal voor gek als je dat doet.’ ‘Wanneer is het?’ vraagt Tiani.

‘Zaterdag over twee weken. ’s Middags.’

Gijs slaat Matteo op zijn schouder. ‘Maak je geen zorgen. We verzinnen wel wat. Jij gaat in geen geval balletdansen. Dat beloof ik je.’ Hij houdt zijn vuist op. Jelle, Tiani en Matteo slaan er bovenop.

‘Afgesproken.’

Jelle kijkt op zijn horloge. ‘Hé, kom op, nog effe voetballen, oké?’ Zonder op antwoord te wachten haalt hij een bal uit zijn tas. Hij stuitert hem hard op de grond. Gijs kopt hem naar Matteo. Die aarzelt geen moment. Hij neemt de bal aan en rent ermee weg. Hij slalomt om een paar moeders met kleuters heen. Hij ontwijkt een groepje meisjes. En dan schiet hij keihard op het fietsehok. Raak. De fietsen rammelen. Er gaan er zelfs een paar tegen de vlakte, zo te horen.

‘MENEER SALVATORRREEEE!’ klinkt een bekende stem. Oei. Hij heeft niet alleen de fietsen geraakt.

Daar komt meester Friso het fietsehok uit. Met een bloedende neus. En zijn ene brillenglas tegen zijn oog geplakt. Matteo

grijpt naar zijn hoofd. O nee. Heeft hij dat gedaan? Dat is echt een goed begin van de dag. Waarom heeft Jelle zijn bal dan ook zo hard opgepompt!

Matteo werpt zijn vrienden een gelaten blik toe. Dan gaat hij achter meester aan de school in, de lege gangen door, naar het kamertje. Oké, oké, hij weet het. Er was een of andere regel. 's Morgens vroeg niet voetballen op het plein.

Alsof hij ooit een kleuter omver zou lopen.

Meester heeft een watje in zijn neus gestopt. Over zijn kin loopt nog een spoortje bloed. Met toegeknepen ogen bestudeert hij zijn bril. Heel voorzichtig probeert hij het linkerpootje recht te buigen. Matteo zit er met ingehouden adem bij. Als dat maar goed gaat. 'Meester', zegt hij. 'Misschien kunt u hem beter ...'

KNAK!

Meester gooit het losse pootje op tafel. 'Bemoei je er dan ook niet mee!' roept hij tegen Matteo.

'Ik wou alleen maar zeggen ...'

'Je moest helemaal níks zeggen! Verdraaid nog aan toe. Schopt mij zomaar een bloedneus, een blauw oog en een kapotte bril ...'

'Per ongeluk, meester.'

'Ik wil geen *per ongeluk* horen. Ik wil excuses horen!'

Matteo aarzelt. 'Sorry, meester, maar eh ...'

'Ja, Matteo?'

'Uw neus bloedt weer.'

Matteo voelt een hand op zijn schouder. 'Hé, Matteo!'

Matteo draait zich om in zijn bank. 'Dus je hebt geen straf gekregen?' fluistert Tiani. 'Hoe heb je dat gedaan?'



‘Ik heb niks gedaan. Ik heb alleen gezegd dat zijn neus weer bloedde. Nou, en dat was zo. En toen kwam juf Japke aanrennen met de EHBO-does en met ijs.’

‘En toen was jij niet meer nodig’, begrijpt Gijs. Hij stoot Matteo aan. Die grinnikt. Iedereen weet dat meester Friso een oogje op juf Japke heeft. Niet dat iemand er wat van snapt. Juf Japke is best leuk. Blond en slank en jong. En vrolijk. Wat ze in meester Friso ziet ...

‘En hoe is het met z’n bril?’ vraagt Anne-Rixt.

‘Kapot.’ Matteo steekt zijn beide handen op. ‘Kon ik niks aan

doen. Echt niet. Hij trok zelf het pootje er vanaf. Ik wou nog zeggen: 'Meester, zou u niet naar de brillenwinkel?' Maar hij luisterde niet.'

'Goedemorgen allemaal!'

Geschrokken draait Matteo zich om. Daar is meester. Zonder bril. Met een halfdicht oog. En een zakdoek tegen zijn neus gedrukt. Hij ziet er nogal grappig uit. Maar niemand durft te lachen. 'Matteo.' Meesters stem klinkt niet al te vriendelijk.

'Ja meester?'

'Wij waren nog niet uitgepraat. Ik zie je na schooltijd.'

Tip:

Mijn buurvrouw wil de bal niet meer teruggeven als hij nog één keer in haar tuin komt.

Mogelijke oorzaken:

- 1. De buurvrouw is oud en ze heeft téveel ballen in haar tuin gehad. Ze kan er gewoon niet meer tegen.*
- 2. De buurvrouw heeft een kinderwagen met een baby erin in de tuin staan (om de baby te luchten).*

Tips:

- 1. Wees altijd héél beleefd als je de bal terugvraagt.*
- 2. Doe net of het je érg spijt.*
- 3. Als de bal echt héél vaak in de tuin van de buurvrouw terecht komt: oefen eerst je schiettechniek. Bij een vriendje in de tuin.*